

МАГІДОВ Борис Йосипович (25. 12. 1884, С.-Петербург — 1972) — радянський і партійний діяч. Державні нагороди СРСР. Закін. середнє євр. училище. Від 1905 — чл. РСДРП(меншовиків), від 1917 — РСДРП(б). Від грудня 1917 — заступник голови Донець.-Криворіз. обл. комітету РСДРП(б), організатор профспілк. руху в Донбасі. У січні-квітні 1918 — нар. комісар праці Донець.-Криворіз. Рад. Респ. (підтримував ідею її входження до складу Рад. Росії). Один з організаторів червоногвард. загонів, які у квітні 1918 об'єдналися в 5-у армію (2 тис. осіб) під командуванням [К. Ворошилова](#). В її складі брав участь у захисті м. Царицин (нині Волгоград, РФ) від білокозачих військ. Від жовтня 1918 — нач. політвідділу 10-ї армії, керував діяльністю політвідділів дивізій армії,

контролював діяльність комісарів військ. частин. Від листопада 1919 — нар. комісар праці УСРР. 1919-20 — у Червоній армії, воював проти військ ЗС Пд. Росії. 1920 — голова Донец. губерн. ради профспілок. 1921-22 — секр. Луган. повіт. комітету КП(б)У Катеринослав. губ.; 1922-24 — секр. Полтав. губерн. комітету КП(б)У; 1925-26 — відп. секр. Середньо-Волз. губерн. комітету ВКП(б); 1927-29 — інструктор ЦК ВКП(б); 1930-37 — голова ЦК профспілки працівників полігр. промисловості СРСР; 1937-39 — голова профспілки працівників друку СРСР. Репрес., але звільнений 1941. Відтоді — завідувач відділу поширення літ-ри Профвидаву ВЦРПС СРСР; 1949-55 — у Центр. архіві ВЦРПС СРСР. Від 1956 — персон. пенсіонер.

[Б. І. Андрусишин](#), [В. Ю. Васильєв](#)

Бібліографічний опис:

Магідов Борис Йосипович / Б. І. Андрусишин, В. Ю. Васильєв // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60218>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).